

Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte fått makt över det

Advent 2024

Kära vänner,

Än en gång kommer Adventstiden oss till mötes och vi riktar våra blickar mot Fridsfursten som skall komma. Vi gör det både med längtan och med tunga hjärtan. Vi ber för alla människor som drabbas av obeskrivligt lidande, förlust av familj, vänner och hemland. För alla som förlorat hoppet om en framtid.

Kyrie eleison, ropar vi. Herre, förbarma dig över oss alla.

Låt frid och försoning åter få fäste på jorden!

Vi får ändå se tillbaka på ett år av mycken välsignelse. Mitt i all oro över världsutvecklingen har vi också fått erfara glädje och godhet. Så vill nu ge er en återblick i ord och bild av året som gått.

Böneveckan för kristen enhet i slutet av januari har sedan årtionden varit en manifestation av vänskap och enhet. I Vadstena avslutades den på festdagen för aposteln Paulus omvändelse med en högtidlig vesper med predikan hos oss. Kyrkan var fylld till sista plats, och följdes av goda samtal runt kaffeborden.

En annan "familjefest" var Moder Johannas 80-årsdag, som firades med stor glädje och tacksamhet tillsammans med hennes syster och familj, inalles tre generationer!

Rådet för EBCR, den *Europeiska Benediktinska Kongregationen av Uppståndelsen*, möttes här för några arbetsdagar. Helgen efter introducerade Sr Emmanuele vår gemenskap i den Fredsskola, *School of Peace*, som erbjuds i S Lioba Klooster i Nederländerna. Det var dagar av reflektion och övningar för att bli mer grundade i Gud och i oss själva, och få redskap för att växa i försoning och fred.

När vi tog farväl av Sr Emmanuele hade vi börjat öva att förbli i balans och frid också i trängda lägen!

Att få dela med oss av de skatter vi själva lever av och förvaltar är ett angeläget och vackert uppdrag. Katolska Pedagogiska Nämnden erbjuder ett brett spektrum av kurser till fördjupning, där också vi får bidra. Under rubriken: "Att bäras av och att bära med: Kyrkans bön och min" har två systrar, förutom här i klostret, på ytterligare två

platser i stiftet förmedlat erfarenhet och kunskap om tidegårdens böner.

Att bygga gemenskap mellan systrar här i landet är en källa till glädje. Vi har ju alla hört kallelsen till att följa Jesus i ett radikalt lärjungaskap, och uttrycker den på lite olika sätt. Men vi känner igen samma längtan i varandra. Under en vecka i augusti kom flera systrar från olika kloster och kommuniteter hit för en gemensam reträtt. Vi bad tillsammans och lyssnade till texter som våra systrar förberett. Frukten mognade just då i trädgården, och gemenskapen utsträcktes spontant till skörd och andra insatser. Bön och arbete, liksom tystnad och glada möten, gav kraft inför den kommande hösten.

När vårt kylrum en sen kväll gick sönder, utbröt febril aktivitet. Kylvarorna lastades på vagnar med skyddande täcken, och placerade utomhus på innergården som höll lagom temperatur under natten. Några dagar senare gick det stora frysrummet samma öde till mötes. En nyfunnen vän i närmaste by upplät ett stort frysrum medan reparationen pågick. När en ny kompressor var på plats samlades vi för att be och välsigna – i hopp om att det ska fungera väl under kommande 27 år!

Även vår nya bil samt chaufförerna välsignades, med bön om många säkra mil!

Ett annat tecken på att klostret nu närmar sig 30 år var att korsgångens golvplattor behövde läggas om, så att ingen skulle snava över de ojämnheter som uppkommit! Det blev lite kryssande för att ta sig fram mellan kyrka, bibliotek, kök och matsal. Men allt skedde i gott samförstånd med uthålliga arbetare. Vintern bjöd på flera snöstormar, men vi var förskonade från elavbrott. Tacksamma är vi att parkeringen röjs av en traktor, men snöskyfflarna hanteras manuellt av systrarna.

Under sommaren vandrade några systrar, andra färdades i bil, till andra sidan Omberg, där en härlig eftermiddag och kväll gav vila och tankar under öppen himmel. Medan solen sjönk i Vättern bad vi aftonbön och vandrade sedan stilla tillbaka till klostret.

Den 31 januari tog Sr Anna avsked av sin far Jan Mellqvist, som efter ett långt liv stilla somnade in. Vår nyvigde diakon Andreas Björklind fick hastigt och oväntat bryta upp från jordelivet. Vi följer hans familj i bön och delar saknaden.

P Bengt Högberg OSB (1937–2024), som varit förbunden med vårt kloster sedan 1960-talet nådde målet för sin jordevandring i sitt Kloster Gerleve i Tyskland. Som biktfader, rådgivare och eminent översättare av liturgiska texter, var han en äkta munk och vän. Hans predikningar, inte minst under de otaliga påskar han firade i vårt kloster, bevarar vi och hämtar inspiration ur allt framgent. Må alla våra avlidna vila i frid!

Att förse församlingar med Påskljus från vår ljusverkstad tillhör arbetet mellan Epifania och fastetiden. Dessa ljus, uppståndelsens och hoppets tecken, lyser i en mörk tid.

Hoppet sviker oss inte,

står över det av Påve Franciskus utlysta jubelåret 2025. Detta hopp bevarar och delar vi med er, våra vänner, och alla människor av god vilja.

När jultiden avslutades samlades vi systrar runt altaret för att förnya våra klosterlöften. Att leva dem i vardagen här vid Omberg är vårt bidrag till att Guds rike ska ta gestalt ibland oss.

En välsignad Adventstid

Uthållighet i väntan på Fridskonungen som föds i utsatthet och övervinner allt ont

Ett nytt tröstens år 2025

önskar vi er alla

Era Systrar i Heliga Hjärtas Kloster

*Sr Lavinia Sr Johanna Sr Oliva Sr Veronica
Sr Camin Sr Cecilia Sr Hanna Sr Gudrun Sr Paula
Sr Gabriella Sr Agnes Sr Elisabetta Sr Mirjam Sr Zuzn'el*